

20 SEPTEMBRIE

PARACLISUL

SF. MARE

MUCENIC

EUSTATIE

DE LA ROMA

PARACLISIER-GR

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΓΓΟΤ

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τοῦ Σωτῆρος Ἀθλητῆς τροπαιοῦχος, καὶ τῆς ἀνδρείας ἀκαθαίρετος πύργος, Εὐστάθιε πανεύφημε Μαρτύρων καλλονή, πειρασμῶν τὴν ἔφοδον, ἀφ' ἡμῶν ἀποσόβει, ἐν εἰρήνῃ Ἄγιε, τὴν ζωὴν διεξάγων, τῶν σὲ προστάτην μέγιστον σοφέ, προβαλλομένων, καὶ πρέσβυν πρὸς Κύριον.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπησομέν ποτε Θεοτόκε...

Εἶτα ὁ Ν'

Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

«Ἐν εὐσταθείᾳ σῶζε με Μάρτυς. Γερασίμου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐλέους τὸν πρῦτανιν καὶ Θεον, Εὐστάθιε Μάρτυς, καθικέτευε ἔκτενῶς, παισμάτων συγκώρησιν δίδοναι. τοῖς τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ προστρέχουσι.

Ναμάτων αΰλων ζωοποιῶν, ἐπόμβρησον Μάρτυς, τὰς σταγόνας ἐξ οὐρανοῦ, καὶ σβέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν σῶν παρακλήσεων.

Εὐστάθειαν βίου διηνεκῆ, Εὐστάθιε Μάρτυς, καὶ ἀνδρείαν ἐν πειρασμοῖς, καὶ λύσιν παθῶν παρενοχλούντων, ἡμῖν ἐξαίτει τοῖς σὲ μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Υ'ψίστου καθέδρα περιφανῆς, ἐδείχθης Παρθένε, σωματώσασα τὸν Θεόν, ᾧ πρέσβευε πάσης ἀμαρτίας, ἀποκαθάραι τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Συμφορῶν τὰς ἐφόδους, καρτερικῶς ἤνεγκας· ὅθεν καρτερῶς ὑπομένειν, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, Μάρτυς Εὐστάθιε, τὰς χαλεπὰς ἐπινοίας, τοῦ δολίου δράκοντος, γνώμης στερρότητι.

Τὰς ὀρμὰς καὶ τὰ βέλη τὰ καθ' ἡμῶν σύντριψον, τῶν ἐπιζητούντων ταραττεῖν ὑμᾶς Εὐστάθιε καὶ ἀστασίαστον, ἔργοις ἐνθέοις κομῶσαν τὴν ζωὴν συντήρησον, ἡμῶν δεόμεθα.

Ἄκαθαίρετος πύργος, ὑπομονῆς πέφηνας. πρὸς τὴν τελειότητα ταύτης, παιδεύων πάντοτε ἡμῶν τὸ φρονημα, ἐν πειρασμοῖς πολυτρόποις καὶ ποικίλαις θλίψεσι, Μάρτυς Εὐστάθιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον τεκοῦσα. μετὰ σαρκὸς Ἄκραντε, τὸν ἀνακαινίσαντα κόσμον τῆς πάλαι πτώσεως, τὸν νοῦν μου καίνισον, ζωοποιῶ θείῳ φόβῳ, καὶ ψυχὴν μου κάθαρον δεινῶν προλήψεων.

Διάσωσον Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιε πάσης βλάβης, καὶ παντοίων ὀδυνηρῶν περιστάσεων, τοὺς προσιόντας τῇ θείᾳ σου ἀντιλήψει.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος Β' Πρεσβεία θερμή.

Παθῶν τὰς ὀρμάς, καὶ πειρασμῶν τὸν κλύδωνα, καὶ πᾶσαν φθοράν, τὴν καθ' ἡμῶν ἀπότρεπον, Εὐστάθιε μακάριε, ὡς πιστῶν ἀσφαλὲς εριτείχισμα· σὺ γὰρ ποικίλως Μάρτυς πειρασθεῖς, ἀρήγεις τοῖς κάμνουσι ταῖς θλίψεσι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐροίμι σε Εὐστάθιε, ὦρα τῆς ἀνάγκης βοηθὸν ἔτοιμον, συνοχῆς με ἐξαιρούμενον τῶν ἐπελθουσῶν μοι Μάρτυς θλίψεων.

Ἰασαί μου τὸν καύσωνα, τὸν τῆς ἀθυμίας τῆς
συνθλιβούσης με καὶ παράσχου τῇ καρδίᾳ μου, τὴν
ἀναψυχὴν Μάρτυς τὴν κρείττονα.

Ἀθλοφόροι ἀήττητοι σὺν τῇ Θεοπίστῃ Μάρτυς
Εὐστάθιε, καὶ Θεόπιστε, Ἀγάπιε, πάσης συμφορᾶς
ἡμᾶς λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας τὸν αἴτιον, σώζοντα τὸν κόσμον Χριστὸν
κυήσασα, σωτηρίας με ἀξίωσον, Κεχαριτωμένη τὸν
ικέτην σου.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἀκλινῆς ἐν ταῖς θλίψεσιν Εὐστάθιε, μὴ
ἐκκλίνειν ταῖς τοῦ ὄφρεως βουλαῖς, ἐνδυνάμωσον τὸν
νοῦν ἡμῶν δεόμεθα.

Ζῆν ἡμᾶς καλῶς, εὐπραγία καὶ σεμνότητι, καὶ ἀπάσῃ
ἐνάρετῳ ἀγωγῇ, καταξίωσον Εὐστάθιε μακάριε.

Ἐχοντες ὑμᾶς Θεοπίστῃ καὶ Εὐστάθιε, σὺν τοῖς
τέκνοις ὑμῶν θείους ἀρωγούς, οὐ πτοούμεθα ἐχθρῶν
τὰ μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τῇ ἀγάπῃ τοῦ
Υἱοῦ σου τῇ θερμῇ, τὴν ψυχὴν μου ἀναπτέρωσον καὶ
σῶσόν με.

Ῥδὴ σ'. Τὴν δέησιν.

Ἐν πάσῃ ἐπιφορᾷ ὀλεθρίῳ, καὶ δεινῇ προσδοκωμένη
μανίᾳ, σὺ βοηθὸς ἡμῖν φάνηθι Μάρτυς, τῶν θλιβερῶν
διαλύων τὴν ἔφοδον, καὶ τὴν εἰρήνην ἐκ Θεοῦ,
πρυτανεύων ἡμῖν τοῖς ποθοῦσί σε.

Μεγίστους πόνους ἀνδρείως ἐνέγκας, θαυμαστῶς
ἐμεγαλύνθης θεόθεν, Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιε,
μάκαρ· ἔνθεν μεγάλων κινδύνων καὶ θλίψεων, τῇ σῇ
μεγίστῃ πρὸς Χριστόν, παρρησίᾳ ἡμᾶς ῥύη πάντοτε.

Ἀγάπη συνδεδεμένοι ἀρρήκτως, ὡς ὁμόφρονες ἐν βίῳ
καὶ ἄθλοις ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς καὶ ἀγάπη διατηρήσατε
Ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐστάθιε σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ τῇ σῇ
ὁμοζύγῳ δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι τῆς τοῦ ἐχθροῦ με μανίας, καὶ ἀπάσης
δυσχερῶν προσδοκίας, τῇ σῇ εὐδόκησον χάριτι Κόρη,
καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ βίου σεμνότητι, ἀξιώσον με
ἐκτελεῖν, τῆς ζωῆς μου Ἀγνή τὸ ὑπόλοιπον.

Διάσωσον Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιε πάσης βλάβης,
καὶ παντοίων ὀδυνηρῶν περιστάσεων, τοὺς
προσιόντας τῇ θείᾳ σου ἀντιλήψει.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμήνευτως, ἐπ'
ἔσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β' Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις.

Τῇ πρὸς Θεὸν σου πρεσβεία Εὐστάθιε, πολυειδῶν
πειρασμῶν λυ-τρωθείημεν· ὅτι πρὸς σὲ ἀφορῶντες
ἐκάστοτε, συμβαινουσῶν κουφιζόμεθα θλίψεων,
ὑμνοῦντες τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἦχος πλ β' Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...
Πύργος ἀπερίτρεπτος. ὑπομονῆς καὶ ἀνδρείας, καὶ
λαμπρὸν ὑπόδειγμα ψυχικῆς στερρότητος, Μάρτυς
πέφηνας· διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰς ἐπαναστάσεις καθ'
ἡμῶν τοῦ πολεμήτορος, καί. τὰ βουλευματα, καὶ τὰς
μηχανὰς τάχος συντριψον, ἀνδρείαν παρεχόμενος,
καὶ ὑπομονὴν ἡμῖν ἄτρεπτον, ὡς ἂν θεοφρόνως,
βιώσαντες Εὐστάθιε σοφέ, τῇ σῇ πρεσβεία τῆς
κρείττονος, δόξης ἐπιτύχωμεν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν παθῶν τὰς ὀδύνας καὶ τοὺς ἄνθρακας σβέσον
Μάρτυς τῶν θλίψεων, καὶ ἄλυπον συντηρεῖ, ἐκ πάσης
ἐπιηρείας τὴν ζωὴν ἡμῶν πάντοτε, τῶν σὲ θερμὸν
ἄρωγόν, Εὐστάθιε πλουτούντων.

Ὑπὲρ πάντων δυσώπει, τῶν πιστῶς προστρεχόντων τῇ
προστασίᾳ σου, πικρῶν ἀρρώστημάτων, ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων, ἐκλυτροῦσθαι Εὐστάθιε, καὶ μετὰ τέλος
τυχεῖν τῆς ἄνω βασιλείας.

Σωτηρίας λιμένα, τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν Μάρτυς
κτησάμενοι, ἐκ πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης τῆς ἐν
βίῳ ἐκλυτρούμεθα ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Γεωργήσασα Κόρη, ἀνηρότως τὸν πάντα
δημιουργήσαντα, γεώργιόν με θεῖον, ζωῆς τῆς
ἐνάρετου, Θεοτόκε ἀνάδειξον, ἵνα βλαστήσω Ἄγνη,
καρπούς ἀθανασίας.

Ῥδὴ η' Τὸν Βασιλέα.

Ἐκ τῶν σκανδάλων, τῶν χαλεπῶν τοῦ Βελίαρ,
ἐλεύθερωσον Εὐστάθιε τρισμάκαρ, τοὺς τῆς σῆς
αἰτοῦντας, τυχεῖν ἐπικουρίας.

Ῥῶσιν παράσχου, κατὰ ψυχὴν τε καὶ σῶμα, καὶ συγκώρησιν πταισμάτων Ἄθλοφόρε, τῇ σῇ μεσιτεία, ἡμῖν πρὸς τὸν Σωτῆρα.

Ἁγίων στίφος, σὺν τῷ κλεινῷ Εὐσταθίῳ Θεόπιστε, Ἀγάπιε τρισμάκαρ, καὶ τῇ Θεοπίστη, ἡμᾶς περιφρουρεῖτε.

Θεοτοκίον.

Σκέπη μοι ἔσο ἐκ τῶν βελῶν τοῦ Βελίार καὶ ὀδήγει με πρὸς τρίβον μετανοίας, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἴσχυν ἡμῖν καὶ σθένος, δίδου ἐν ἀνάγκαις, καὶ συμφοραῖς ταῖς τοῦ βίου Εὐστάθιε, τὰ δυσχερῆ εὐμαρίζων τῇ ἀντιλήψει σου.

Μὴ παύση ἐποπτεῦειν, καὶ τὴν σὴν παρέχειν ἐπισκοπὴν Ἄθλοφόρε Εὐστάθιε, τοῖς ἀδιστάκτω καρδία σὲ μακαρίζουσι.

Οἱ Μάρτυρες Κυρίου, σὺν τῷ Εὐσταθίῳ καὶ Θεοπίστη θεόφρον Ἀγάπιε, καὶ Θεοπίστῳ Κυρίῳ ἡμᾶς προσάγοιτε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε βοῶντες χαῖρε Θεοτόκε, ἀμαρτωλῶν ἱλαστήριον μέγιστον, καὶ προστασία τοῦ κόσμου καὶ καταφύγιον.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Δόξη οὐρανίῳ καταυγασθεῖς, θεόκλητος ὥφθης, ὡς ὁ Παῦλος εὐκλεής, καὶ λαμπρῶς ἀθλήσας, Εὐστάθιε τρισμάκαρ, ἀξίως ἐδοξάσθης θείοις χαρίσμασι.

Ἦκουσας καλούσης σε τῆς φωνῆς, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος τοῦ ὀφθέντός σοι θαυμασιῶς, δι' ἐλάφου μάκαρ, καὶ χαίρων ἐπορεύθης, τὴν μαρτυρίου τρίβον, Μάρτυς Εὐστάθιε.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ὑπογραμμὸς καὶ Ἰώβ τοῦ θείου, ὑποτύπωσις ἀληθῆς· χαίροις ὁ ἀλείφων, ἡμᾶς πρὸς σωτηρίαν ὑπομονῆς σου Μάρτυς τοῖς κατορθώμασι.

Ὡς σεπτὴν θυσίαν καὶ προσφορὰν, τοὺς ἐκ τοῦ μηροῦ σου, προελθόντας κλεινοὺς βλαστούς, ἀθλήσεως πόνοις, προσήγαγες Κυρίῳ, Εὐστάθιε θεοφρον, σὺν τῇ συζύγῳ σου.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἢ τετρακτύς, Εὐστάθιε μάκαρ, Θεοπίστη σὺν τῇ σεμνῇ, καὶ σὺν Ἀγαπίῳ, Θεόπιστε παμμάκαρ, ἡμῶν πρὸς τὴν Τριάδα, πρέσβεις θερμοτατοί.

Παραστάται ὄντες πανευκλεεῖς, οἷα Ἀθλοφόροι, τοῦ Παντάνακτος Ἰησοῦ, εὐστάθειαν βίου, καὶ ἄφρσιν παισμάτων, ἡμῖν ἀεὶ αἰτεῖτε, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν. εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων βοηθὸς καὶ ἀρωγός, ἔνδοξε Εὐστάθιε πέλεις, καὶ καταφύγιον, τῶν προσερχομένων σοι, ἀνευδοιάστω ψυχῇ· πάσης βλάβης οὖν φυλάττε, ἡμᾶς ἀνωτέρους, καὶ Χριστοῦ τὰ βήματα, ἀκατακρίτους σοφέ, δεῖξον, μετὰ τέλος θεόφρον, τῇ μαρτυρικῇ σου πρεσβείᾳ, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον

Εὐστάθειαν δίδου μοι ψυχῆς ἐν πᾶσι Εὐστάθιε σπεύδοντι σοὶ Γερασίμω.